

Със свои думи

Новини | Култура | на 02.01.2022 08:37 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

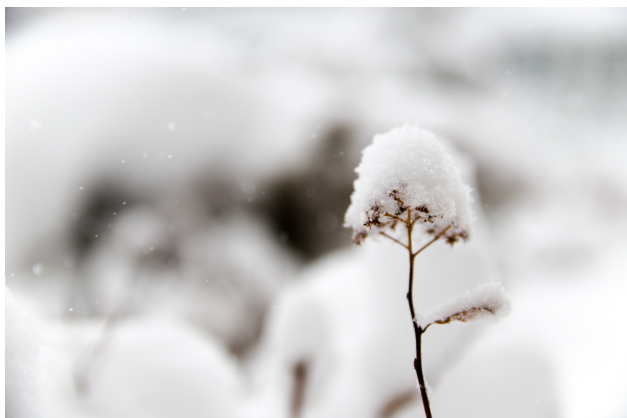
На днешния ден преди 100 години е родена поетесата Блага Димитрова. Помислихме си, че това нейно стихотворение може да ти хареса. Защо?

Ами защото понякога човек толкова е свикнал да отгатва какво очакват от него, да го изпитват за правилен отговор, че когато го попитат "какво мислиш наистина?", може да се стъписа.

Да се уплаши да не сбърка.
Уж е невъзможно да сбъркаш, като те питат какво искаш, за какво си мислиш... а не ти се струва така.

И е трудно да намериш истински своите думи.

Откъде знаем ли? Ами... и на нас ни се е случвало.
Ето стихотворението. Пиши в коментарите дали ти харесва. Ама наистина.

СЪС СВОИ ДУМИ

- Със свои думи! - прогласи учителят.
И аз забих глава - зелена луковица
над първото свободно съчинение
на тема "Първи сняг".
Но откъде да взема свои думи?
Като подрумчета не се берат,
не бива да се клъвнат от учебника,
а пък купешки - аз не ща да знам.
Вися над празния, оцъклен лист.
Ушите ми пламтят като издърпани,
но свои думи кой да им пошушне?
До кръв захапаният ми език
не пуца нито капка своя реч.
Загризвам пръсти, без да мога
едничка своя дума да изсмуча.
И вдигам към прозореца очи:
- Подказвай, първи сняг!
Замрежват въздуха снежинки нежни
и хвърчайки, рисуват свои думи
за най-свободните игри.
Врабче подскокне на перваза
и драска върху пухкавия сняг
със свои думи бързешком писмо.
И всяка клонка с бели вежди
ми кима и отчетливо чертае
със свои думи поздрав към снега.
И вятърът със свои думи свири,
и всеки чипонос комин
със свои думи пухка дим в небето,
и котката със свои думи
домашния уют преде.
И всичко вред с такава леснина
намира тези чудни свои думи,
а само аз ги търся, търся още
от първия до сетния си сняг.

Блага Димитрова

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/1818-sas-svoi-dumi](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

